

Normal ve Preeklamptik Gebelerde Trombositlerin, Hacim, Sayı ve Dağılım Aralığı Bakımından Neonatal Trombositlerle İlişkisi

Semih KALELİ (*), Tamer EREL (*), Tugan BEŞE (*), K. ELTER (**), M. ÇETİNKAYA (*),
Kılıç AYDINLI (***)*, Fahri ÖÇER (***)*, Haluk İŞİLOĞLU (****)

Normal ve Preeklamptik Gebelerde Trombositlerin, Hacim, Sayı ve Dağılım Aralığı Bakımından Neonatal Trombositlerle İlişkisi

AMAÇ: Normal ve preeklamptik gebelerde maternal ve neonatal trombositlerin hacim, sayı ve dağılım aralığı bakımından birbirile ilişkisini belirlemek.

MATERIAL ve METOD: Çalışmada 40 preeklamptik, 46 normal gebe ve bunların 86 bebeği incelendi. Olgular, Cerrahpaşa Tip Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı'na başvuran, 31 ile 41 hafta arasında, tekil gebeliği olan ve preeklamptik gebeler arasından tesadüfi olarak seçildi. Preeklamptik grup 24 hafif ve 16 ağır preeklamptik gebeden oluşmaktadır. Alınan kan örneklerinde trombosit sayısı, trombosit hacmi ve trombosit dağılım aralığı bir otoanaljör yardımı ile ölçüldü. Ayrıca bir trombosit parametresi olarak, TPV (total trombosit hacmi) oluşturuldu. Hem maternal ve neonatal gruplar içindeki hem de gruplar arasındaki trombosit parametrelerinin değişimi incelendi.

BULGULAR: Maternal trombosit hacmi yenidoğanlarinkinle karşılaştırıldığında, maternal değerler daha yüksek bulundu. Trombosit hacminin hafif preeklampsie azaldığı, ağır preeklampsie ise arttığı, fakat bu değişikliklerin anlamlı olmadığı gözlandı. Preeklamptik gruptaki anne ve bebeklerin total trombosit hacimleri (TPV), normal gruptaki anne ve bebeklerinkile karşılaştırıldığında, anlamlı olarak düşüktü. Hafif preeklampsie maternal TPV'nin neonatal TPV ile korele olduğu gözlandı. Trombosit sayısının preeklamptik gruptaki anne ve bebeklerde anlamlı olarak azaldığı fakat normal gruptakilerde değişmediği gözlandı. Trombosit dağılım aralığı ise anne ve bebeklerde değişmedi.

SONUÇ: Preeklampsie neonatal trombosit parametrelerini maternal trombosit parametrelerine paralel değişiklikler göstermektedir. Bunun sonucu olarak preeklampsie ane de artan trombosit aktivitesine bağlı olarak oluşan sis-

temik bulguların fetusta da görülmesi ve fetal morbiditeye katkıda bulunması olasıdır.

Anahtar kelimeler: Trombosit, Preeklampsia, Fetus

The Relationship Between the Maternal and Neonatal Platelet Activity as Measured by Volumes, Numbers and Distribution Width

OBJECTIVE: To determine the relationship between the maternal and neonatal platelet activity as measured by volumes, numbers and distribution width.

STUDY DESIGN: Forty preeclamptic and forty-six normotensive pregnant women and their 86 infants participated in the study. Cases were randomly selected from the normotensive and preeclamptic pregnant women carrying singleton pregnancies at 31 to 41 weeks gestation who applied to the Department of Obstetrics and Gynecology of Cerrahpaşa Medical Faculty. Preeclamptic group consisted of 24 mild preeclamptic and 16 severe preeclamptic pregnant. Blood samples were obtained and investigated for platelet volumes, platelet numbers and platelet distribution width using an autoanalyzer. An additional platelet parameter TPV (total platelet volume) was created by multiplying the platelet count with platelet volume. All platelet parameters were investigated within and between the maternal and neonatal groups.

RESULTS: Platelet volumes were observed to be higher in mothers than the neonates. Platelet volume decreased in mild preeclampsia and increased in severe preeclampsia, but these changes were statistically nonsignificant. Total platelet volume (TPV) was significantly low in preeclamptic mothers and in their babies compared to normotensive mothers and neonates. Also the platelet count was observed to be significantly decreased in preeclampsia both in mothers and in neonates but those in normotensives remained high. Platelet distribution width essentially remained unchanged in mothers and in neonates.

CONCLUSION: Neonatal platelet parameters correlate with maternal platelet parameters. Systemic findings observed in preeclamptic mothers as a result of increased platelet activity may also contribute to fetal demise as well.

Key words: Platelet, Preeclampsia, Fetus

- (*) Cerrahpaşa Tip Fak. Kadın Hast. ve Doğum Anabilim Dalı, Uz. Dr.
(**) Cerrahpaşa Tip Fak. Kadın Hast. ve Doğum Anabilim Dalı, Dr.
(***) Cerrahpaşa Tip Fak. Kadın Hast. ve Doğum Anabilim Dalı, Doç. Dr.
(****) Cerrahpaşa Tip Fak. Kadın Hast. ve Doğum Anabilim Dalı, Prof. Dr.

GİRİŞ

Preeklampsia, ilerledikçe birçok organ sisteminin etkileyen bir hastalıktır. Etiyolojisine yönelik birçok teori öne sürülmektedir. Etiyolojisine yönelik birçok teori öne sürülmektedir. Etiyolojisine yönelik birçok teori öne sürülmektedir. Etiyolojisine yönelik birçok teori öne sürülmektedir. Ancak, preeklampside vazospazm geliştiği, koagulasyon ve hemostaz sistemlerinde de aktivasyon oluştugu bilinmektedir. Bu hastalıkta trombosit aktivasyonunun artması ve bunun sonucunda prostasiklin/tromboksan dengesinde meydana gelen değişiklikler önemli rol oynamaktadır⁽⁵⁾. Bundan dolayı patofizyolojik değişiklikleri kontrol etmek ve komplikasyonları önlemek amacıyla prostaglandinlerin bozulmuş dengesini farmakolojik ajanlarla düzeltmek fikri ortaya atılmıştır. Bazı çalışmalar preeklampistik veya gelişme geriliği oluşma riski yüksek gebelerde düşük doz aspirin kullanımının gelişme geriliğini önleyebileceğini göstermiştir^(6,7). Her ne kadar, yüksek fetal morbidite plasenta damarlarındaki trombotik tikanmalara ve bunun sonucunda meydana gelen plasental enfarktlara bağlanmaya çalışıltaysa da, preeklampsie oluşan fetal distresin patofizyolojisi kesin ve net olarak açıklanamamıştır⁽⁸⁾.

Bu çalışmanın amacı maternal ve neonatal trombositlerin hacim, sayı ve dağılım aralığı bakımından birbiriyile ilişkisini belirlemektir.

MATERİYEL ve METOD

Prospektif ve kesitsel olarak yapılan bu çalışmada 40 preeklampistik, 46 normal gebe ve bunların 86 yenidogoğan bebeği incelendi. Olgular, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı'na başvuran, 31 ile 41 hafta arasında ve tekil gebeliği olan, normal ve preeklampistik gebeler arasından tesadüfi olarak seçildi. Preeklampistik grup 24 hafif ve 16 ağır preeklampistik gebeden oluşmaktadır. Preeklampsia tanısı için ACOG (American College of Obstetricians and Gynecologists) kriterleri esas alındı. Diabetik gebeler çalışmaya dahil edilmemi. Maternal kan örnekleri doğumdan önceki 48 saat içerisinde, antikoagulan içermeyen plastik enjektör ile antekübital veneden alınındı. Neonatal kan örnekleri ise doğumdan hemen sonra aynı şekilde kordosentez yoluya alınıldı. Tüm örneklerde trombosit sayısı, trombosit hacmi ve trombosit dağılım aralığı bir otoanalizör (Medonic CA 910, Sweden) yardımı ile ölçüldü. Trombosit sayısı ve ortalama trombosit hacmini çarparak TPV (Total trombosit hacmi) parametresini oluşturduk. Trombosit ölçümünün ortalama değerleri iki yönlü t testi ile karşılaştırıldı. Maternal ve neonatal trombosit değerlerinin korelasyonu ise Spearman korelasyon testi ile değerlendirildi. İstatistik anlam sınırı olarak 0.05, eğilim sınırı olarak 0.1 alındı.

BULGULAR

Tablo I'de görüldüğü gibi, normal ve preeklampistik gruplar kronolojik yaş ve gebelik haftası bakımından benzer idi. Ağır preeklampistik gebeler tedavi amacıyla erken doğurtulmak zorunda olduğundan, bu gruptakilerin gebelik yaşı normal ve hafif preeklampistik gebelere göre daha küçüktü (Tablo I).

Normal ve preeklampistik gebelerde trombosit hacimlerinin neonatal trombosit hacimlerinden daha büyük olduğu gözlandı ($p<0.05$, Tablo II). Anne ve bebeklerin trombosit hacminin hafif preeklampsie azaldığı ve ağır preeklampsie ise normal gebelerin sahip olduğu değerlerin üzerine çıktığı gözlandı, fakat neonatal ve maternal grupların kendi içlerindeki değerler arasında anlamlı fark yoktu. Trombosit hacimleri herbir neonatal grupta annelerine göre en az 1 μ^3 düşüktü. Tablo II'de görüldüğü gibi ağır preeklampistik gebelerin ve bebeklerin trombosit hacimleri arasında sınırlı bir korelasyon mevcuttu ($p=0.01$), fakat hafif preeklampistik ve normal gebelerin ve bebeklerin trombosit hacimleri arasında korelasyon yoktu. Aynı bir grup olarak tüm pree-

Tablo I. Preeklampistik ve normal gebelerin kronolojik ve gebelik yaşları (Ort. \pm SD)

	Normal	Hafif Pre.	Ağır Pre.	Tüm Pre.
Yaş	25.91 (4.73)	26.33 (3.50)	25.63 (4.86)	26.05 (4.05)
Gebelik haftası	38.85 (1.37)	37.88 (2.13)	35.69 (2.47)	37.0 (2.49)

Pre.: Preeklampsi

Tablo II. Maternal ve neonatal kanda ortalama trombosit hacmi (μ^3).

Grup	n	Trombosit Hacmi (Ort. \pm SD)		
		Maternal*	Neonatal*	r
Hafif preeklampsi	24	9.13 (1.08)	8.17 (0.82)	0.07
Ağır preeklampsi	16	9.69 (1.40)	8.63 (1.15)	0.38
Tüm preeklampistikler	40	9.35 (1.23)	8.35 (0.97)	0.28**
Normal gebe	46	9.54 (0.98)	8.49 (0.93)	0.00

* Grup içinde istatistiksel olarak anlamsız değişiklik, ** $p<0.01$, $t=1.8$

Tablo III. Maternal ve neonatal kanda ortalama total trombosit hacmi (μ^3).

Grup	n	Total Trombosit Hacmi (Ort. \pm SD)		
		Maternal*	Neonatal*	r
Hafif preeklampsi	24	1974 (629) α	2062.7 (632) χ	0.32
Ağır preeklampsi	16	1893.6 (767) β	1698.1 (429) δ	0.12
Tüm preeklampikler	40	1941.8 (679) γ	1916.9 (582) ε	0.17
Normal gebe	46	2395.2 (65)	2178.1 (566)	0.06

* Normal gebe grubuna göre istatistiksel farkı, α : $p<0.02$, $t=2.59$, β : $p<0.02$, $t=2.53$, γ : $p<0.01$, $t=3.15$, χ : anlamsız, δ : $p<0.01$, $t=3.1$, ε : $p<0.05$, $t=2.12$

lamptik gebeler ve bebekleri kendi aralarında sınırlı da olsa korelasyon göstermekteydi ($p<0.01$).

Dolaşımındaki trombosit kitlesinin ölçüsü olarak, trombosit sayısı ve hacmini çarparak, total trombosit hacmini (TPV) hesapladık ve araştırdık. Hafif preeklampsi grubu dışındaki yenidoğanlarda annelerine oranla istatistiksel olarak anlamsız hafif bir düşüş olmakla birlikte, tüm anne ve bebeklerinde TPV farksızdı. Gebe kadınlar içinde en yüksek değerler normal gebelerde gözlenmeyecektir ve preeklamptik gebelerde hastalığın ciddiyeti ile orantılı olarak azalmaktaydı. Preeklamptik olgulardaki düşüş tüm gruplarda (Hafif grupta $p<0.02$, $t=2.59$, ağır grupta $p<0.02$, $t=2.53$, tüm preeklamptiklerde $p<0.01$, $t=3.15$) anlamlı idi. Neonatal TPV değerleri annelerinin benzer şekilde değişti. Neonatal grupta da en yüksek değerler normal gebe grubunda gözlenmeyecektir ve preeklamptik grupta hastalığın ciddiyeti ile orantılı olarak azalmaktaydı. Preeklamptik gebe grubunda yenidoğanların TPV değerleri hem tüm grupta ($p<0.05$, $t=2.12$), hem ağır preeklampsi grubunda ($p<0.01$, $t=3.1$) anlamlı olarak düşüktü. Hafif preeklamptik gebeler ve bebeklerinde TPV değerleri korelasyon gösterdi (Tablo III).

Tablo IV trombosit sayısı değişikliklerini özetlemektedir. Beklendiği gibi preeklamptik grupta hastalığın ciddiyeti ile orantılı olarak trombosit sayısı anlamlı olarak azaldı ($p<0.05$, Tablo IV). İlginçtir ki neonatal trombosit sayıları da annelerine paralel olarak azaldı. Ağır preeklamptik gruptaki neonatal trombosit sayıları, normal gebe grubuya karşılaştırıldığında anlamlı olarak düşüktü ($p<0.01$, $t=2.78$). Normal gebelerde ve bebeklerinde trombosit sayısı

Tablo IV. Maternal ve neonatal kanda ortalama trombosit sayısı (1000/dL).

Grup	n	Trombosit Sayısı (Ort. \pm SD)		
		Maternal*	Neonatal*	r
Hafif preeklampsi	24	218.9 (73.7)	252.5 (76.0)	0.23
Ağır preeklampsi	16	197.0 (78.6) α	203.7 (69.4) γ	0.06
Tüm preeklamptikler	40	210.2 (75.5) β	233.1 (75.5)	0.20
Normal gebe	46	239.9 (60.3)	258.1 (67.5)	0.33**

* Normal gebe grubuna göre istatistiksel farkı, α : $p<0.05$, $t=2.28$, β : $p<0.05$, $t=2.04$, γ : $p<0.01$, $t=2.78$, ** $p<0.02$, $t=2.43$

Tablo V. Maternal ve neonatal kanda ortalama trombosit dağılım aralığı (%).

Grup	n	Trombosit Dağılım Aralığı (Ort. \pm SD)		
		Maternal*	Neonatal*	r
Hafif preeklampsi	24	50.1 (30.7)	51.1 (17.8)	0.23
Ağır preeklampsi	16	50.7 (30.9)	52.8 (44.2)	0.06
Tüm preeklamptikler	40	50.3 (30.9)	51.7 (31.5)	0.20
Normal gebe	46	50.3 (23.3)	51.6 (23.7)	0.34**

* Grup içindeki istatistiksel olarak anlamsız değişiklik,

** $p<0.02$, $t=2.35$

birbirleriyle korele idi ($p<0.05$).

Trombosit dağılım aralığı (PDW) trombosit hacmine benzer değişiklikler gösterdi (Tablo V). Neonatal PDW değerleri devamlı olarak maternal değerlerden yükseltti. Anne ve bebeklerinde PDW değerleri hafif preeklampsidde azaldı ve ağır preeklampsidde normal gebe değerlerinin üzerine çıktı. Normal gebe grubunda maternal ve neonatal PDW değerleri anlamlı olarak ilişkiliydi ($p<0.02$). Preeklamptik grupta en yüksek PDW değerleri ağır preeklampsidde idi. Ancak preeklamptik grupta maternal ve neonatal PDW değerleri arasında korelasyon yoktu.

Çalışma grubumuzda gelişme geriliği sık gözlenmediğinden (Normal gebe grubunda bir tane, hafif preeklamptik grupta 2 tane, ağır preeklamptik grupta 3 tane) gelişme geriliği olan bebeklerde trombosit değişikliklerini inceleyemedik.

TARTIŞMA

Fetal gelişimin yetersiz olduğu normal ve hipertansif

gebelerde, tromboksan yolunun aktivasyonuna bağlı olarak trombosit aktivitesinin arttığı gösterilmiştir⁽⁹⁾. Preeklampsie artmış trombosit aktivitesine ve trombositlerin fazla tüketimine bağlı olarak trombosit sayısı düşer ve kalan trombositlerde proagregan maddelerin tüketimine bağlı olarak agregan ajanlara karşı bir duyarsızlık gelir^(10,11). Ortalama trombosit hacmi trombopocis artusuna bağlı olarak artar⁽¹²⁾. Tedavi edilmemiş preeklampik hastalarda trombosit hacmindeki artışın hastalıkla korele olduğu⁽¹³⁾ ve preeklampsia başlangıcından 2-5 hafta önce oluştuğu gösterilmiştir. Halbuki normal gebelerde gebelik süresince trombosit hacmi değişmez⁽¹⁴⁾. Bununla birlikte preeklampsie fetal veya neonatal trombosit aktivitesinin maternal değerlerle ilişkisini gösteren bir çalışma yoktur.

Bizim çalışmamızda görülmektedir ki, normal gebelerde maternal ve fetal trombosit hacimleri arasında, birbirleriyle alakasız iki kompartmanmış gibi, korelasyon gözlenmemektedir (Tablo II). Fakat preeklampsia oluştuğunda trombosit hacmi bu iki kompartmanda korele olmaya başlar. Bunun sonucunda denemelikti, fetal trombosit değişikliklerinden annede de olduğu gibi preeklampsia sorumludur. Her iki kompartmandaki benzer değişikliği açıklayabilen muhtemel bir mekanizma plasentadan rahatlıkla geçebilen bir plazma faktörü olabilir. Sullivan ve ark., riskli bir gebelikte aspirin ve dipyridamol kullanarak trombosit hacminde prospektif bir kontrol sağlamayı başarmışlardır⁽¹⁵⁾. Bu da tromboksan/prostasiklin dengesinin bozulması sonucu her iki kompartmanda benzer değişikliklerin olabileceğini göstermektedir.

Bizim bulgularımız gene göstermiştir ki; fetal trombositler bazı yazarların iddia ettiği gibi hipoaktif değil aksine aktif ve fonksiyonel olabilmektedirler^(16,17). Yakın zamanda yapılan bir çalışmanın bulguları bizim bulgularımızla uyumludur, bu çalışmada Nicolini ve arkadaşlarının⁽¹⁶⁾ bulgularına ters olarak fetal trombositlerin 12. gebelik haftasından itibaren fonksiyonel olarak olgun ve bir agregan ajan olan ADP'ye karşı erişkin trombositlerden daha hassas oldukları gösterilmiştir⁽¹⁸⁾. Çalışmamızda fetal/neonatal trombositlerin olgunluğunun ek bir kanıtı da trombosit sayısından gelmektedir. Ortalama neonatal trombosit sayısının preeklampik grupta hastalığın şiddeti ile orantılı olarak normal gebe

grubuna oranla daha düşük olduğu bizim çalışmamızda gösterilmiştir. Maternal hastalık ağırlaştıkça maternal trombosit sayısı gibi neonatal trombosit sayısı da düşmektedir.

Normal gebelikteki fetal ve maternal trombosit sayısının trombosit hacmiyle ters orantılı olduğu gösterilmiştir^(18,19). Bundan dolayı tek bir trombosit parametresiyle hastalığı tahmin etmek imkansızdır. Thompson ve ark. hemostaz gibi trombosit fonksiyonunun gerekliliği olduğu durumlarda trombosit fonksiyonunu değerlendirmek için dolaşımındaki total trombosit kitlesinin ortalama trombosit hacmi veya sayısından daha anlamlı olacağını öne sürümüştür⁽¹⁹⁾. Biz de, trombosit sayısını da kapsadığından dolayı depolamış proagregan madde miktarı hakkında daha kesin bilgi veren total trombosit kitlesinin önemli olduğunu düşünmektedir. Bu nedenle dolaşımındaki total trombosit kitlesinin ölçüsü olarak total trombosit hacmini oluşturduk. İlginç olarak hafif preeklampsie maternal TPV, neonatal TPV ile korele idi. Hem maternal hem de neonatal TPV hastalığın ağırlığına paralel olarak azaldı.

Anlamlı olmamasına rağmen maternal ve neonatal PDW hastalık ilerledikçe benzer şekilde değişti. PDW trombosit dönüşümünü gösterir ve artmış PDW trombosit yıkım ve üretiminin arttığını göstergesidir. Çalışmamızda ağır preeklampsie bekleniği gibi maternal PDW artmıştır. Ayrıca neonatal PDW'deki değişiklikler de maternal değişikliklere benzer şekilde ağır preeklampsie artmaktadır.

Bu çalışmadan en az üç sonuç çıkmaktadır. Birincisi, önceki inanışlara ters olarak trombositler fetusun olgun ve fonksiyonel bir parçasıdır. İkincisi, fetal/neonatal trombositler maternal trombositlere benzer şekilde davranışları ve preeklampsie oluşan fetal distreste aktif rol oynayabilirler. Üçüncüsü, preeklampsie TPV trombosit fonksiyonunun bir ölçüsü olarak kullanılabilir. Preeklampsie trombosit aktivasyonunun rolünü ve preeklampsiyi çeşitli maternal problemlere yol açan bir multisistem hastalığı olarak düşünürsek, fetal trombosit aktivasyonu sonucu benzer değişiklikler fetusta da gözlenebilir. Fetusta gözüken tek olay plasental damarların tıkanması olmayıp fetusun aktif hastalığı söz konusu olabilir. Bu konunun özellikle gelişme geriliği olan fetuslarda incelenmesi gerekmektedir.

KAYNAKLAR

1. Wallenburg HCS: Prevention of hypertensive disorders in pregnancy. *Clin Exp Hypertens (B)* 87:121, 1988.
2. Stirrat GM: The immunology of hypertension in pregnancy. In Sharp F, Symonds EM (eds): *Hypertension in pregnancy*. Ithaca. New York, Perinatology Press, pp 249-261, 1987.
3. Feenay JG, Scott JS: Preeclampsia and changed paternity. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 11:35, 1980.
4. Roberts JM, Taylor RN, Musci TJ, Rodgers GM, Hubel CAH, McLaughlin MK: Preeclampsia: An endothelial cell disorder. *Am J Obstet Gynecol* 161:1200, 1989.
5. Walsh SW: Preeclampsia: An imbalance in placental prostacyclin and thromboxane production. *Am J Obstet Gynecol* 152:335, 1985.
6. Sibai BM, Mirro R, Chesney CM: Low dose aspirin in pregnancy. *Obstet Gynecol* 74:551, 1989.
7. Sullivan MHF, Elder MG: Changes in platelet reactivity following aspirin treatment for preeclampsia. *Br J Obstet Gynecol* 100:542, 1993.
8. Naegele RL, Friedman EA: Causes of prenatal death associated with gestational hypertension and proteinuria. *Am J Obstet Gynecol* 133:8, 1978.
9. Wallenburg HCS, Rotmans N: Enhanced reactivity of the platelet thromboxane pathway in normotensive and hypertensive pregnancies with insufficient fetal growth. *Am J Obstet Gynecol* 144:523, 1982.
10. O'Brien WF, Saba HI, Knuppel RA, Scerbo JC, Cohen GC: Alterations in platelet concentration and aggregation in normal pregnancy and preeclampsia. *Am J Obstet Gynecol* 155:486, 1986.
11. Kaleli S, Sarıkamış B, Öcer F, Aydin Y: Ağır preeklampside trombosit duyarlılaşması. *Jinekoloji ve Obstetrik Dergisi* 9 (1):13, 1995.
12. Walker JJ, Cameron AD, Bjornsson S, Singer CR, Fraser C: Can platelet volume predict progressive hypertensive disease in pregnancy? *Am J Obstet Gynecol* 161:676, 1989.
13. Ahmed Y, Iddekinge BV, Paul C, Sullivan MHF, Elder MG: Retrospective analysis of platelet numbers and volumes in normal pregnancy and in preeclampsia. *Br J Obstet Gynecol* 100:216, 1993.
14. Hutt R, Oggunniyi SO, Sullivan HF, Elder MG: Increased platelet volume and aggregation precede the onset of preeclampsia. *Obstet Gynecol* 83:146, 1994.
15. Sullivan MHF, Fusi L, Brosens J, Elder MG: Prospective modulation of platelet function and volumes by aspirin and dipyridamole in an at-risk pregnancy. *Br J Obstet Gynecol* 99:75, 1992.
16. Nicolin U, Guarneri D, Gianotti A, Campagnoli C, Crosgignani PG, Gatti L: Maternal and fetal platelet activation in normal pregnancy. *Obstet Gynecol* 83:65, 1994.
17. Andrews NP, Pipkin B, Heptinstall S: Blood platelet behaviour in mothers and neonates. *Thromb Haemost* 53:428, 1985.
18. Meher-Homji NJ, Montemagno R, Thilaganathan B, Nicolaides KH: Platelet size and glycoprotein Ib and IIIa expression in normal and maternal blood. *Am J Obstet Gynecol* 171:971, 1994.
19. Thompson CB, Diaz DD, Quinn PG, Lapins M, Kurtz SR, Valeri CR: The role of anticoagulation in the management of platelet volumes. *Am J Clin Pathol* 80:327, 1983.